



Oletko huomannut, miten usein mielikuvat pettävät ja osoittautuvat vääriksi? Ennakkokäsityksemme ja jää-räpäiset ajattelutapamme saattavat olla erittäin tuhoisia. – Kuinka paljon menetämme elämämme mahdollisuuksia nurjan mieleemme tähden!

Mukautuminen tähän maailmaan ja median *syöttämiin ismeihin ja tapoihin* harhauttaa ihmisten ajatukset vähitellen olennaisesta ja jatkuva altistuminen maailman vaikutuksille kierouttaa yllättävän paljon ajatusmaailmaamme. Tervettä olisikin aika ajoin **pysähtyä tutkistelemaan** omia mielikuvia ympäröivästä kaikkeudesta. – Vaikka monet halveksuvatkin Raamatun sisältöä ja sen sanomaa, he eivät ymmärrä sanan avartavaa ja vapauttavaa merkitystä, että osaisimme ajatella puhtaasti ja raikkaasti nähden asioita ennen kaikkea Jumalan näkökulmasta. Mitä enemmän tuntee sanaa ja oppii sen aitoa merkitystä elämään, sitä enemmän tajuaa **Raamatun** olevan **todellinen sivistyksen ja elämän onnen lähde**. Eipä ole juurikaan aluetta, mihin sanan kehotukset eivät ulottuisi. Sieltä löydämme neuvot suhtautumisiin kaikkiin pyhiin arvoihin ja löydämme myös parhaimmat ja toimivimmat avioliittoneuvot, lasten kasvatusohjeet, neuvot lähimmäisten, omaisten, hyljeksittyjen, heikkojen, hurskastelevien, omahyväisten kanssa elämiseen. **Miten hyvää tekeekään sana** mielikuvillemme ja käsityksillemme!

Millainen mielikuva meillä on Jumalastamme? – Onko Jumalasi sellainen, jonka **muokkaat** aina **tilanteeseesi sopivaksi**? – Vai, onko jumalasi **tunne-elämäsi sidottu** olento, jonka mielenvaihtelujen mukaan sitä palvot? – On syytä avartua näkemään ja erottelamaan **tunteet, järki ja henki**. Nämä yhdessä toimivat saumattomasti, sopusoinnussa ja miellyttävästi, kunhan vain käsitämme niiden omat toiminta-alueet ja rajaamme niiden vaikutusalat. – **Sielunelämä** on hyvä, mutta se **ei korvaa Hengen toimintaa**. Edelleen järki on hyvä, mutta sen ei pidä kumota päätelmillään Hengen ilmoitusta. (2.Kor.10:5) Hengellisuuden vaikutukset järkeen ja tunne-elämään voivat joskus *"karata käsistä."* Sana kuitenkin opettaa meitä, että

"Profeettojen henget ovat profeetoille **alamaisia**. Eihän Jumala ole epäjärjestyksen, vaan **rauhan Jumala**," 1.Kor.14:32-33[*JKR]

– joka taasen osaltaan tarkoittaa sitä, että meillä on valta, ikään kuin säädellä niiden vaikutusta tunteisiimme ja järkeemme. – *Puhun kyllä kielillä, mutta päätän itse, milloin ja millaisen tunnelatauksen kanssa.* Puhunpa toisinaan kielillä hiljaa mielessäni, eikä se näytä olevan yhtään sen heikompaa, kuin kovaan ääneen huutaminen.

Millainen **mielikuva** minulla on **Jumalastani**? Onko suhtautumiseni avoin, oppiakseni yhä paremmin tuntemaan Hänet? Olenko valmis hahmottamaan niitä suuria kokonaisuuksia, mitä Hänen valtasuuruudessaan on? **Näenkö Hänen koko maailman historiaa käsittävää suunnitelmaansa**, - aina luomista, Israelin, Poikansa lunastuksen, aina siihen, mihin tämä kaikki lopulta päättyy - saakka? Kykenenkö näkemään sen kaiken jumalista tarkkaa ajoitusta ja täydellistä toteutumista Hänen tahdossaan? – Ehkä minun tulisi käsittää, etten voisi koskaan täysin sisäistää koko valtavaa jumaluutta. – Luomakunnan järjestys, pienistä atomeista aina maailmankaikeuteen ovat niin käsittämättömän tarkasti suunniteltuja ja vieläpä ollen kaikki niin yhteen sopivia, etten voi kuin ihastella Hänen taidollisuuttaan ja ylenpalttista viisauttaan.

Tiedän, että olen itse vastuussa mielikuvistani. Saan hallita ja päättää, millaisia ajatuksia ja asenteita viljelen, ja elämäni onkin hyvin pitkälle sen mukaista. Nurjat asenteet ja pahan uskominen värittää kyllä kaikki kuvat synkiksi, mutta kiitollisuus, elämänmyönteisyys ja usko Herran hyvyyteen tuovat **todellista valoa** ja väriä synkimpiinkin maalauksiin. **Herran käsittelyssä** ja sanansa valossa, monet asiat saavat **oikeat mittasuhteet ja oikeat sävyt**.

Provosoimmeko itseämme hyvään, vai pahaan? Uskommeko lähimmäisistämme aina hieman parempaa, vai huonompaa mitä he ovat? Miksi murentaisimme elämämme voimavaroja epäuskolla ja kiinnittäen huomiota vain epäkohtiin? Sen sijaan on hyvä rakentaa hiljaista luottamusta, joka on aina **uskoa parempaan**. Onhan meistä luvattu pitää huolta. Toisaalta, emme voi asiaille mitään, jotka menevät omia latujaan, mutta sille voin, paljonko elän niistä ja niiden surkeuksista. Enhän voi mitään maailman *homoistumiselle*, ahneudelle ja muille saastaisuuksille. He ovat vanhurskaudesta vapaita, (Room.6:20) mutta minun tulisi **etsiä** Herrani edessä **Hengen ja mielen uudistusta**. Uskaltautukaamme tutkistelemaan ja päästämään irti hairautuneista mielikuvistamme. Se tekee hyvää ennen kaikkea omalle elämälle! **Jeesuksen** hellässä **hoidossa, Hänen armonsä käsittelyssä**, uskoen ja luottaen Häneen, saamme nähdä **uuden puhkeavan taimelle** ja kasvavan uuteen kukoistukseensa.

"Katsokaa: **Minä teen uutta. Nyt se puhkeaa taimelle**, ettekö sitä huomaa? Minä teen tien korpeen, virrat erämaahan." Jes.43:19[*JKR]

